

Még mindig

[2014. július]

Elmegyünk egymás
mellett, a köszönés
nehezebb, mint hittük,
a karok intenek csak,

és az ajkak görbülnek,
inkább felfelé, mint le,
de a szem nem hazudhat.

Ettől is jobban értjük,
ha már egymást nem,
kicsit legalább magunkat.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Áfra János

Látó Szépirodalmi Folyóirat